

KJAK

Mótmælið við orðum – ikki vápnum!

Annita á
Friðriksmørk

Um ein kvinnufelagsskapur fór til eitt muslimskt land væl mannaðar og útgjörðar við vápnum og boðaðu alment frá, at endamálið við vitjanini var at forða kvinnunum í at ganga í burka. Høvdu tær sloppið tað uttan nakað?

Um ein umhvørvisfelagsskapur fór til eitt vesturlandskt land væl mannaður og væl útgjörður og boðaðu alment frá, at endamálið við vitjanini var fysiskt at forða bilum við stórum motorum

at koyra á almennum vegi. Hevði man sloppið tað uttan nakað?

Tá ið ein bólkur sigur seg vilja brúka harðskap og makt til tess at forða føroyingum at gera tað, sum er lógligt, so sleppa tey ov langt. Tað er í lagi, at tey ganga mótmælisgongur og býta traktatir út. Men tað er ikki í lagi, tá ið tey nærum alvápnad liggja klár inni á okkara firðum til tess at forða okkum í at gera tað,

sum er lógligt her á landi!

Hetta er ikki ein politistatur verður sagt, og tey mugu fyrst gera okkurt, áðrenn lögreglan reagerar, sum rættvísger, at tey verða tikin ella fáa forboð móti sínum virksemi her á landi. Til tað er at siga, at fyrri tað fyrsta hevur felagsskapurin eina kriminella bakgrund, og fyrri tað næsta hava tey longu forða okkum í at fingið ta einu grindina til lands; -aftaná, at fleiri bátar

við manning høvdu brúkt nógva tíð og pengar við at hildið henni til. Hvat er tað, sum tey skulu gera FYRST?

Vóni ikki, at nakar ger seg inn á hesi ungu og heldur naivu fólkin; lat tey fyrri Guds skyld fáa frið. Men tað er margháttligt, at vit eru fleiri, sum javnan fáa parkeringsbøtur, tí vit hava parkera nakrar minuttir ov leingi niðri í býnum, meðan Sea Shephard fólkin sleppa ótarnað í fleiri mánaðir

at brúka fleiri vikipláss á almennum vegum í upp til fleiri tímar dagliga!

Vóni ikki, at nakar ger seg inn á hesi ungu! Men, hvussu ber tað til, at tey sleppa ótarnað at brúka stórar bátar og útgerð, sum einans hevur til endamáls at oyðileggja okkara siðaarv? Er tað lógarøki, sum haltar, ella heldur lögreglan, at tað, sum fer fram er í lagi og innan fyrri lógarinnar mark?

Onga list og einki Guðs orð á ólav søku

Bjørt Samuelsen
tingkvinna

Summarið er farið at halla. Ólav søkan er millum góðu løturnar, væl lagdar í geyma. Tá vit savnast um Merkið, um sangin, um listina, um tónleikin, um familjuna - dyrka fólkasálina og samleika, vit eru errin av. Tjóðarhátíðina eiga vit øll. Tó, nøkur eiga hana meira enn onnur.

Á ólav søkuframsýningini í Listaskálanum var aftur í ár fitt av fólki hendan ólav søkudagin. Millum teirra ein maður í koyristóli. Har er lyfta millum ovaru og niðaru hæddina. Men tá maðurin við hjálp frá starvsfólki royndi at sleppa oman higar, har meginparturin av framsýningini hekk, vísti tað seg, at lyftan kundi ikki lyfta tað, sum maðurin við koyristóli vígaði – tó talan var ikki um prúðan mann. Hann var komin at hyggja at avbjóðandi list, men gjørdist, púra óynskt, eina løtu sjálvur miðdepil. Flestu okkara ynskja ikki slíkt uppmærsemi, tá vit eru komin fyrri at njóta eina framsýning.

Fáar tímar frammanundan var guðstænastan í Dómkirkjun. Hátíðarlíga sessaðust lögtingsfólk og onnur at lýða á prestsins góða orð,

við hegnisliga innflættaðum áminningum um rætt og rangt. Samstundis stríddist ein rørslutarnaður maður bókstaviliga fyrri at sleppa um kirkjugátt í sínum koyristóli. Hann mátti fáa hjálp frá hjástøddum og innkomin, var ikki rúm fyrri honum. Vit varnaðust einki, men kundu lesa hetta á FB í stóðudagfyring hjá Hanusi Samró, tingmanni.

Hetta vóru bert tvey dømi, sum hendu har eg var hjástødd. Hvussu mong onnur mundu vera runt umkring, og hvussu mong vóru tey, sum settust aftur til ymiskt tiltøk, tó at tey høvdu hug at luttaka?

Atkomuligi gerandisdagurin

Eitt er ólav søkan. Verri er tað tó við teimum forðingum, sum mong møta í gerandisdegnum. Rørslutarnað, sum ikki uttan víðari sleppa inn í bygningar, á arbeidsplass, til konsertir, ferðavinnutúrar osfr. Fólk við ovurviðkvæmi, sum hava torført við at fara út at eta, tí flestu matstovur, eisini almennar, ikki geva hesum ans. Hoyri- og sjónveik, sum mangla atgongd til stóran part av tí almenna samskiftinum og kunningini. Arbeidsmarknaðurin, sum framvegis í alt ov avmarkaðan mun rúmar fólk, við serligum avbjóðingum (og her er landsmyndugleikin tíverri eingin fyrimynd). Fólk, sum framvegis mugu renna millum óteljandi hurðar, tí tilboðini eru ov illa samskipað, osfr, osfr. Hetta útihsýr ikki bert nógvum borgarum frá felagsskapinum, men tað ger eisini, at samfelagið missir ta gagn

og styrki, sum atkomuleiki fyrri øll gevur.

ST-sáttmálin og ábyrgdin

Í 2009 samtykti Løgtingið at seta í gildi ST-sáttmálan um rættindi hjá teimum, sum bera brek. Hetta var stórt framstig, men ásannast má, at tað gongur óneyðuga seint at fylgja góðu ætlanunum.

Í vár legði Tjóðveldi tí fram uppskot til samtyktar um at eitt av aðalráðunum skal hava ábyrgdina av hesum sáttmála. Eitt og sama landsstýrisfólk fær soleiðis ábyrgdina av, at sáttmálin verður hildin, og skal samskipa millum øll aðalráðini, so neyðugar ábøtur og broytingar verða framdar. Og taka stig til at orða ein brekpolitikk við greiðum málum, sum miðvíst verða rokkin. Í lötuni er ábyrgdin spjòdd og ógreið. Samgongan feldi uppskot okkara, men tey vóru tó samd í, at ábyrgdin eigur at verða savnað. Hetta skal tí vera enn ein áheitan á landsstýrið um at fáa tað gjørt nú, beinanvegin.

Batar henda tíbetur alla tíðina, eitt nú er í kunngerð ásett krøv um atkomumøguleikar til almennar bygningar. Men, komið er verri enn so á mál og skundað eigur at vera undir áhaldandi tilgongdina at bøta umstøðurnar, eins og Ráðið fyrri brekað, MBF og limfeløgini har, miðvíst arbeida fyrri. Við politisku uppræfingini má eisini fylgja figgarlig orka. Tí tað kostar í fyrstu syftu at innrætta samfelagið til øll. Men iløgan kemur væl aftur, tí eitt samfelag verður av sær sjálvum ríkari, tá øll telja við!

» **Hátíðarlíga sessaðust lögtingsfólk og onnur at lýða á prestsins góða orð, við hegnisliga innflættaðum áminningum um rætt og rangt. Samstundis stríddist ein rørslutarnaður maður bókstaviliga fyrri at sleppa um kirkjugátt í sínum koyristóli. Hann mátti fáa hjálp frá hjástøddum og innkomin, var ikki rúm fyrri honum**

BJØRT SAMUELSEN, TINGKVINNA